

בפני המוסד לבוררות שליד ההתאחדות לכדורגל בישראל

בעניין:

1. מועדון הכדורגל הפועל תל-אביב
  2. הראל אחזקות - מועדון הכדורגל הפועל תל אביב בע"מ
  - ח.פ. 514183393
  3. חיים רמון
- שלושתם ע"י ב"כ עוה"ד עמית פינס ו/או ענבר מקין ו/או אח' משרד עו"ד וקסלר ברגמן ושות' מרחוב יהודה הלוי 23, מגדל דיסקונט תל אביב
טל': 03-5119350; פקס': 03-5119394

התובעים;

- נ ג ד -

1. אלי טביב אחזקות (2010) בע"מ ח.פ. 514436096
מקיבוץ תל-יצחק ת.ז. 9088 מיקוד 40500
2. אליעזר טביב
שניהם על ידי עוה"ד יורם זמיר ו/או נעם פורר ו/או אח' דן כהן, שפיגלמן, ברק, זמיר ושות' – משרד עורכי-דין מרח' לינקולן 20, בית רובינשטיין, תל-אביב, קומה 14
טל': 03-6254666; פקס: 03-5610624

הנתבעים;

- מהות התביעה: כספית, חוזית, נזיקית.
סכום התביעה: 3,640,000 ₪.

כ ת ב ת ב י ע ה

מוגש בזאת כתב תביעה למוסד לבוררות שליד ההתאחדות לכדורגל בישראל מכוח סעיפים 2 – 3 לתקנון המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל בישראל.

א. פתח דבר

2. תביעה זו עניינה סירובם של הנתבעים להשיב למועדון, המנוהל על ידי התובעת 1, כספים, אשר ניטלו ממנו שלא כדין ובניגוד להוראות הסכם רכישת המניות (כהגדרתו להלן), תוך שימוש בנכסי המועדון ובהכנסותיו, המיועדות לשמש לתקציבו השוטף, על מנת לכסות חובות עבר, אשר האחריות והחובה לתשלומם מוטלת על הנתבעים.
3. חמור מכך – הנתבעים אף מצאו לנכון לנקוט במעשה אקטיבי, על מנת לנסות ולהונות את התובעים ולגבות תשלומים מצד ג', אשר היו אמורים להיכנס לקופת המועדון ולעמוד לרשותו במסגרת תקציבו השוטף לעונת 2012-2013, תוך ניסיון לשוות להן אופי של "הכנסות עבר" ותוך הפרת חובות האמון החלות עליהם כלפי המועדון וכלפי התובעת תוך ויתור על נכסים והכנסות השייכים להם.
4. על אף הפצרות ודרישות המועדון והתובעת, סירבו הנתבעים להשיב את הסכומים האמורים לקופת המועדון והתחמקו מכך באמתלות שונות.

ב. הצדדים לתביעה

5. התובע 1 הנו מועדון הכדורגל הפועל תל-אביב (להלן: "המועדון").
6. התובעת 2, הראל אחזקות מועדון כדורגל הפועל ת"א בע"מ (להלן: "התובעת"), הנה חברה פרטית בע"מ, והיא בעלת הזכויות הרשומה אצל ההתאחדות לכדורגל בישראל (להלן: "ההתאחדות") במועדון.
7. התובע 3, חיים רמון (להלן: "התובע") הנו אדם פרטי אשר התקשר עם התובעת בעסקה לרכישת מניות התובעת.
8. הנתבעת 1, אלי טביב אחזקות (2010) בע"מ (להלן: "הנתבעת"), הנה חברה פרטית בע"מ אשר החזיקה במחצית מהון המניות המונפק של התובעת והייתה זכאית להירשם כבעלים גם במחצית השנייה של הון המניות המונפק של התובעת. הנתבעת התקשרה עם התובע בהסכם לשם העברת מניותיה וזכויותיה בתובעת לתובע כנגד תמורה.
9. הנתבע 2, אליעזר טביב (להלן: "הנתבע"), הנו בעל מניות, דירקטור ומנהל הנתבעת, ובחלק מן הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו היה דירקטור ובעל שליטה בתובעת.

ג. הסכם רכישת המניות

10. ביום 30.1.13 התקשרו ביניהם הנתבעת, באמצעות הנתבע, והתובע בהסכם להעברת זכויות הבעלות והניהול בקבוצת הפועל תל-אביב (להלן: "ההסכם").

[העתק ההסכם מצורף בזה כנספח ת-1]

11. העיקרון אשר אומץ על ידי הצדדים בהסכם בכל הנוגע לזכאות להכנסות ולאחריות לגבי חובות ב"תפר" שבין תקופת ניהול הקבוצה על ידי הנתבעים לבין תקופת ניהולה על ידי התובע, ובהתחשב כי מבנה העסקה היה במתווה של רכישת המניות בתובעת (להבדיל מרכישת פעילותה), היה עיקרון פשוט.

12. נקודת החיתוך נקבעה על ידי הצדדים ליום 1.7.2012.
13. עוד נקבע כי הנתבעים אחראים לתשלום חובות "העבר" (שעילתם לפני 1.7.2012) של המועדון באמצעות חשבון בנק בו יש להם זכויות חתימה (להלן: "החשבון הישן") ואילו המקור לתשלום חובות העבר הוא הכנסות הקבוצה המשויכות לעבר, כאשר הזכאות לאותן "הכנסות עבר" הוא של התובעים.
14. עוד נקבע כי התנהלותו השוטפת של המועדון תעשה באמצעות חשבון בנק חדש כשהמקורות הכספיים לניהולו הן כל הכנסות המועדון שאינן הכנסות בגין העבר.
15. לשון ההסכם ברורה וחד משמעית בהסכם זה ומבטאת במדויק את הסכמת הצדדים ולפיכך נביאה כלשונה.

14. (א) חשבונות הבנק הקיימים של החברה (להלן: "החשבונות הקיימים"), יישארו בשליטת טביב אחזקות וישמשו לתשלום מלוא הוצאות, חובות והתחייבויות החברה, אשר מקורן ו/או עילתן לפני תחילת עונת 2012/13 (1.7.12), לרבות תשלומים דחויים בגין רכישת שחקנים, תשלומי העברה בגין מכירת שחקנים בוצעו טרם חתימת הסכם זה, חובות לשחקנים ו/או ספקים (להלן: "התחייבויות העבר") וכן לקבלת הכנסות בגין התקופה שעד וכולל עונת 2011/12 וכן כל יתרת זכות אחרת שעומדת לזכות החברה נכון למועד חתימת הסכם זה.

(ב) למען הסר ספק מובהר, כי התחייבויות של צדדים שלישיים כלפי החברה ו/או המועדון ויתרות זכות אצל צדדים שלישיים, כפי שהן נכון למועד חתימת הסכם זה, לרבות (אך לא רק) כספים בחשבונות בנק, תקבולים דחויים בגין מכירות שחקנים שבוצעו טרם חתימת הסכם זה, התחייבויות של משרד הכרטיסים "לאן", החזורים ותשלומים אחרים מרשות המסים והמוסד לביטוח לאומי, שחקנים שחייבים כסף למועדון, מענקים לקבל מההתאחדות לכדורגל ויתרת זכות אצל ההתאחדות לכדורגל, חברת האבטחה שקיבלה תשלום ביתר וכדומה, שייכות לחברה, יופקדו בחשבונות הקיימים או יקוזזו כנגד הוצאות שהחברה תידרש לשלם לפי הוראות סעיף זה.

15. למען הסר ספק ומבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף 14 מובהר, כי:

15.1 למן מועד חתימת הסכם זה המוכרת אחראית באופן בלעדי לכיסוי כל התחייבויות העבר, ואם וככל שהתחייבויות העבר לא יפרעו מהמקורות האמורים בסעיף 14(ב) לעיל, הרי שהמוכרת היא שתפרע אותן במלואן על חשבונה ואחריותה.

15.2 ככל שתוגש דרישה ו/או תביעה שמקורה ו/או עילתה לפני עונת 2012/13 וזו לא תיפרע מהמקורות האמורים בסעיף 14(ב) לעיל, אזי המוכרת תשפה החברה (כך במקור, הח"מ) ואת הרוכשת על כל תשלום ו/או הוצאה כאמור, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין, וזאת מיד לפי דרישתם הראשונה, ובלבד שיאפשרו למוכרת להתגונן על חשבונה בפני דרישה ו/או תביעה כאמור (להלן: "ההתחייבויות לשיפוי").

16. נמצאנו למדים, איפוא, כי הסכמת הצדדים היתה זו: המועד הקובע לחלוקת הזכויות והחובות המתייחסות לתובעת הנו יום 1.7.12 – הוא יום תחילת עונת 2012/13 (להלן: "המועד הקובע"). כל החובות המתייחסים להחזקת מניות התובעת מושא ההסכם, שעילתם צמחה לפני המועד הקובע, יחולו על הנתבעים, וכן כל ההכנסות שנצמחו לפני המועד הקובע ביחס לאחזקת מניות התובעת, תהיינה שייכות לנתבעים. מנגד, כל החובות המתייחסים למניות התובעת שעילתם צמחה לאחר המועד הקובע יחולו על התובעים, וכן כל ההכנסות שתצטברנה בגין אחזקת מניות התובעת לאחר המועד הקובע – תהיינה שייכות לתובעים.

17. עם הזמן, התבררו לתובעים העובדות הבאות, אשר יש בהן כדי להראות כי לא זו בלבד שהנתבעים פעלו בניגוד להסכמות האמורות, בשני מקרים לפחות, אלא שבמקרה אחד נקטו בצעד מניפולטיבי, ערב ההתקשרות בהסכם, על מנת לנסות ולהונות את התובעים ולשוות להכנסות העתיד של המועדון (המשולמות בגין תמורה אשר עתיד המועדון לתת במשך תקופה ארוכה לעתיד לבוא) אופי של הכנסות עבר, על מנת להשתמש בתשלומים אשר שולמו על ידי צד ג', על מנת לכסות ממקורותיו הכספיים של המועדון חובות עבר שחובת תשלומם היא על הנתבעים.

ד. פרשת BTC

18. לאחר חתימת ההסכם, נודע לתובעים כי הנתבעים נותרו חייבים לחברת עם סוכנות נסיעות בשם BTC (Business Travel Center) (להלן: "בי טי סי"), המעניקה שירותי ייעוץ ושירותי נסיעות לקבוצה, בגין שירותים שחברה זו העניקה לקבוצה בתקופה שלפני 1.7.2012 סכום של כ-100,000 ₪.

19. חוב זה הוא "חוב עבר" במובהק ואין מחלוקת כי החובה לשלמו מוטלת על הנתבעים, כשהמקור לתשלום הינם הכספים המצויים ב"חשבון הישן".

20. **חוב זה שולם על ידי הנתבעים באמצעות מינויים** למשחקי הקבוצה לעונת 2012-2013 ששוויים הכספי הנו 100,000 ₪.

21. **ברור אם כך כי הנתבעים שילמו חוב עבר, בניגוד למוסכם, באמצעות נכס של הקבוצה, אשר שייך לתובעים ואמור לשמש לצורך תקציבו השוטף. נכס זה נגרע, שלא כדין על ידי התובעים ממצבת נכסי הקבוצה על מנת להשתמש בו, בניגוד להסכם, לצורך פירעון חובות עבר, אשר החובה לשלמם מוטלת על הנתבעים.**

22. כפועל יוצא ממעשה זה על הנתבעים להשיב לקופת המועדון את שווי הכספי של המינויים אשר באמצעותם שולם חוב העבר בסך 100,000 ₪.

ה. פרשת המנויים למועד עובדי דיסקונט

23. לא זו אף זו; לאחר חתימת ההסכם, נודע לתובע כי הנתבעים או מי מהם התקשרו עם ועד עובדי בנק דיסקונט מחוז תל-אביב (להלן: "הוועד"), באופן שהוועד שילם לנתבעים או מי מהם סך של 1 מיליון ₪ עובר למועד הקובע בגין רכישת כרטיסים, כאשר עד למועד הקובע עשה הוועד שימוש בכרטיסים בשווי של 210,000 ₪ בלבד, ואילו כיום, לאחר המועד הקובע, הודיע הוועד כי בדעתו לעשות שימוש ביתרת שווי הכרטיסים שטרם נוצל על-ידו, בסך של 790,000 ₪.

24. מצב הדברים הוא ברור – התמורה אשר שולמה לנתבעים, עובר למועד הקובע, התייחסה לרכישת נכסים של הקבוצה.

25. קבלת תשלום מראש על ידי הנתבעים עבור נכס אשר טרם סופק על ידי הקבוצה, יוצר, למעשה חוב של הקבוצה. חוב זה נוצר במועד התשלום של צד ג' ולפיכך מדובר הוא ב"חוב עבר" במובהק.

26. על אף האמור, נטל פירעון החוב, בניגוד לאמור בהסכם, נופל על התובעים, כאשר החובה לספק את הכרטיסים, על פי דרישה, מוטל עליהם.

27. לפיכך – על התובעים לשאת בתשלום החוב ולהעביר לתובעים את הסכום השווה לעלות הכרטיסים, אשר טרם סופקה במועד הקבוע ובסך הכל – 790,000 ₪.

1. פרשת משרד הכרטיסים "לאן"

28. לאחר חתימת ההסכם, נודע לתובעים (ולא מפי הנתבעים) כי הנתבעים כרתו שני הסכמים עם חברת "לאן משרד כרטיסים בע"מ" (להלן: "חברת לאן").

29. ההסכם הראשון, הינו הסכם הפצה בלעדי בין הנתבעים לחברת לאן (להלן: "הסכם ההפצה"), הקובע כי לחברת לאן מוקנית זכות בלעדית להפיץ את הכרטיסים למשחקי התובעת לציבור הרחב, לתקופה בת 10 שנים. בגין ההפצה תהא זכאית חברת לאן לעמלה המחושבת כרכיב ממחיר כל כרטיס. יצוין כי הסכם זה, על אף חשיבותו לא הועבר לרשות לבקרת תקציבים של ההתאחדות והוסתר מעיניה.

[העתק ההסכם מיום 5.8.10 מצורף בזה כנספח ת-2].

[העתק הוראה מיום 2.8.10 בדבר העברת מלוא כרטיסי הכניסה לידי לאן מצורפת בזה כנספח ת-3].

30. ההסכם השני (להלן: "הסכם הפרסום"), קובע כי התובעת תפעל לפרסום "לאן" באופן ובאמצעים שיקבעו לפי שיקול דעתה של התובעת, ובגין זאת תקבל התובעת סך של 2.5 מיליון ₪ ב-10 תשלומים שווים, כך ששיעור כל תשלום שנתי יהא בסך של 250,000 ₪. הסכם זה הוא ההסכם היחידי אשר היה מופקד בידי הרשות לבקרת תקציבים.

[העתק הסכם הפרסום מצורף בזה כנספח ת-4].

31. לכאורה אין כל קשר בין ההסכמים, אך עם זאת, ברור על פני הדברים (וכך אף התברר מפי "לאן") כי התמורה המשולמת על ידי "לאן" היא תמורה בגין תקופת הבלעדיות (ולא בגין פרסום), על פי מפתח של 250,000 ₪ לכל שנת בלעדיות. תמורת 10 שנות בלעדיות הסכימה לשלם "לאן" סכום כולל של 2,500,000 ₪.

32. עובר להתקשרות בין התובע לנתבעת, שילמה חברת לאן לנתבעים או מי מהם שני תשלומים של 250,000 ₪, בסכום כולל של 500,000 ₪, כאשר לפי הסכם הפרסום נותר לה לשלם לאחר המועד הקובע סך של 2 מיליון ₪, בשמונה תשלומים שנתיים שווים.

33. בירור עם "לאן" העלה כי מסכת ההסכמים והיחסים שבין "לאן" לבין הנתבעים הועלמה במכוון מעיני התובעים.

34. ממידע שקיבלו התובעים לאחר חתימת ההסכם, התחוויר להם כי עקב לחצים שהופעלו ע"י הנתבעים או מי מהם על מנכ"ל חברת "לאן", מר אבי מסינג, בתקופה הסמוכה לפני חתימת ההסכם (כאשר כבר הוחלפו טיוטות בין הצדדים ומתווה העסקה כבר היה מסוכם, לרבות המנגנון

הנוגע לסיווגם של חובות והכנסות האחריות לתשלומם והזכאות לקבלן, וכאשר מר מסינג לא היה בקו הבריאות ועמד ערב טיפול רפואי דחוף), הפעיל הנתבע 2 לחץ בלתי אפשרי על "לאן" על מנת שתקדים תשלומים ותשלם את כל הסכום מראש.

35. על מנת להביא לכך כי "לאן" תקדים את התשלום (ובכך יראו בו הכנסת עבר אשר הנתבע זכאי להשתמש בה על מנת לפרוע את חובות העבר של הקבוצה), נכון היה הנתבע 2 לוותר על נכס המועדון בסכום 500,000 ₪ וכן להעניק ל"לאן" תקופת בלעדיות נוספת בת 3 שנים (על חשבון התובעים כמובן).

36. נכסים אלו – 500,000 ₪ בגין הקדמת התשלום ושלוש שנות הבלעדיות הנוספת (ונוכיר המפתח עם "לאן" עמד על 250,000 ₪, לכל שנת בלעדיות), היו נכסי המועדון במובהק. נכסים להם היה זכאי לתקופה שאחרי המועד הקובע. הנתבעים, ובמיוחד הנתבע 2, נכון היה לגרוע נכסים אלו מקופת המועדון, על מנת להשיג לעצמן את טובת ההנאה הכרוכה בכך שיהיו בידיו אמצעים נוספים על מנת לכסות את חובות העבר להם הוא אחראי.

37. בכך – נהגו הנתבעים בניגוד עניינים ותוך הפרת חובות האמון והנאמנות אותם הם חבים למועדון ולתובעת.

38. המנגנון אשר הגו הנתבעים על מנת להוציא לפועל את מעשה ההונאה האמור, היה זה:

38.1 בין הנתבעים או מי מהם לבין "לאן" נחתם באופן תמוה, ב-28 ליוני 2012, שלושה ימים בטרם נחתם ההסכם בין הצדדים וכאשר המנגנון בדבר הזכאות והחובה להכנסות ולחובות היה ידוע ומוסכם, הסכם נוסף (להלן: "הסכם הפשרה" או "הסכם גישור"), בו נקבע כי עקב טענת "לאן" להפרה כביכול של הסכם הפרסום (הפרה אשר טיבה וטבעה אינם מפורטים ומבירור עם "לאן" התברר כי מעולם לא היתה לה כל טענה על הפרה כלשהי), הופחת סכום של 500,000 ₪ מן התשלומים המגיעים למועדון מ"לאן" וכן הוענקה ל"לאן" תקופת בלעדיות נוספת בת שלוש שנים.

38.2 כנגד "טובות הנאה" אלו שקיבלה "לאן" מן הנתבעות, בעטייה של "הפרה" אשר לא הייתה ולא נבראה, נעתרה "לאן" והקדימה את תשלום יתרת הסכום שנוותר לה לשלם לפי הסכם הפרסום, בסך של 1.5 מיליון ₪ והוא שולם במלואו לנתבעים או מי מהם עובר למועד הקובע.

[העתק הסכם הפשרה מיום 28.6.12 מצורף בזה כנספח ת-5].

39. הפועל היוצא של היותם של הסכם הפרסום והסכם ההפצה שלובים, הוא כי הארכת תקופת ההפצה הבלעדית בהסכם הפשרה, משמעותה גריעת סך של 250,000 ₪ נוספים בגין כל שנה בה הוקנתה לחברת לאן זכות הפצה בלעדית, ובסך הכל הסכם הפשרה הביא לגריעת סכום נוסף של 750,000 ₪ מקופת התובע והמועדון.

40. סכום הפשרה שנקבע בהסכם הפשרה, בסך של 1.5 מיליון ₪, שולם לנתבעים ע"י חברת לאן בארבע המחאות ע"ס 375,000 של אחת, כאשר המחאה אחת נפרעה זה מכבר ע"י הנתבעים או מי מהם, ונותרו ברשותם עוד 3 המחאות ע"ס 375,000 כאמור. סכום זה במלואו מהווה במובהק

הכנסה שאינה "הכנסת עבר" וכולו אמור להשתלם לידי התובעות על מנת שישמש לצורך תקציבה השוטף של הקבוצה.

41. המדובר בתמורה ששולמה על ידי "לאן" תמורת בלעדיות בהפצה (או תמורת "פרסום"). בעוד שהנתבעים זקפו לעצמם את מלוא סכום ששולם על ידי "לאן", התובעים הם אלו המחוייבים בפרסום ובבלעדיות אשר ניתנו ל"לאן".

42. בכך הפרו הנתבעים את ההסכם ונטלו לעצמן, שלא כדין הכנסות "עתיד", על מנת להשתמש בהן לפירעון חובות עבר. לצורך זה נקטו בהונאה של ממש ובשיטות של פברוק הסכמים פיקטיביים, על מנת לייצר מצגי שווא שקריים בתקווה כי מזימתם לא תתגלה.

ז. סיכום

43. כדלקמן לנוכח כל האמור, מתבקש כבוד הבורר להורות כי הנתבעים ישיבו לקופת המועדון את הכספים אשר נגזלו ממנו, וישלמו, ביחד ולחוד, לתובעים את הסכומים הבאים:

43.1.1 100,000 ₪ - בגין פרשת BTC

43.1.2 790,000 ₪ בגין פרשת ועד עובדי בנק דיסקונט.

43.1.3 2,750,000 ₪ בגין פרשת "לאן".

43.1.4 ובסך הכל לשלם לתובע סך של 3,640,000 ₪ בגין העילות המפורטות לעיל, הכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום הגשת תביעה זו ועד למועד התשלום בפועל.

43.1.5 לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות התובעים בגין ניהול ההליך דגן בצירוף שכ"ט עו"ד ומע"מ כדין.

44. למוסד נכבד זה הסמכות הבלעדית לדון בתובענה מכוח סעיפים 2 - 3 לתקנון הבוררות, המהווה חלק מתקנון ההתאחדות לכדורגל בישראל.

עמית פינס, עו"ד

ב"כ התובעים

תל אביב, 27 מאי 2013